

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bánka Arnold ügyvéd (címe.) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű és a II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. december 12. napján meghozott 31.P.23.864/2018/9. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (tizenkétezer-ötszáz) forint perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes ügyvédként megbízási szerződés alapján rendszeresen végez munkatevékenységet a ... elnevezésű politikai pártnak, melyben korábban ... vezető funkciókat töltött be. Utóbb azonban a párt más vezetőivel viszonya megromlott, melynek következményeként számos sajtónyilatkozat látott napvilágot.

Az I. rendű alperes által szerkesztett ...hu internetes hírportálon 2018. november 10-én jelent meg egy írás, melyben ... előző napi Facebook bejegyzéséről számoltak be. Az „Egymillió forintot kap havonta ... -elnök felesége - a ...tól” című cikkben ismertették, hogy ... -hoz közeli újságíró egy televíziós műsorban felolvasta ... magánlevelét, amit ...nak írt. Az ebben foglaltakkal összefüggésben jelent meg ... bejegyzése, amelyben ... akcióját összeegyeztethetetlennek tartotta a sajtóetikával. ...t idézve azt közli a cikk írója, hogy „Éppen ezért minden bizonnyal alkalmazni fogja őt a ... pénzéből finanszírozottHa ezek után ciki, maximum beszámoláz majd helyette valaki más, ahogyan ... felesége helyett is ... ügyvéd úr számlázgat mostanában.”

A felperes 2018. november 14. juttatott el helyreigazítási kérelmet az alperesekhez, melynek eredménytelensége miatt a 2018. november 30-án előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a pert megelőző kérelmével egyező helyreigazítás közzétételére, miszerint „A 2018. november 10-én »Egymillió forintot kap havonta ... -elnök felesége - a ...tól«

címmel megjelent cikkünkben ... Facebook-bejegyzését átvéve valótlanul híreszteltük, hogy dr. felperes neve ügyvéd ... felesége helyett számláz a ...nak."

Arra hivatkozott, hogy a ...nak ügyvédi megbízási szerződés alapján dolgozik, annak alapján számláz. A ... országgyűlési frakciójával kötött szerződése alapján, a kifizetendő ügyvédi munkadíjat az Országgyűlés Hivatala az ügyvédi iroda bankszámlájára folyósítja. Felmutatta az ügyvédi irodája 2018 novemberét, a cikk megjelenését megelőző öt hónapra vonatkozó bankszámla kivonatát. Arra hivatkozott, hogy amennyiben igaz lenne, hogy más helyett számláz, akkor az ügyvédi irodája bankszámláján ennek mutatkoznia kéne. Utalás, vagy készpénz kivétel azonban láthatóan nem történt.

Az alperes bizonyítási indítványát kérte elutasítani figyelemmel arra, hogy az általa vitatott közlésre a Pp. 199. § (2) bekezdés bc) és bd) pontja szerint alpereseknek elő kellett volna terjeszteniük a védekezést megalapozó tényeket, tényelőadást kellett volna tenni arra, hogy a cikkben írtak milyen módon felelnek meg a valóságnak, előadást kellett volna tenniük az érvényesített jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggést cáfoló jogi érvelésre. Alperesek a cikkben írt híresztelést megalapozó tényekre vonatkozóan tényelőadást nem tettek, e körben nem elegendő csupán annak tanúkénti bejelentése, aki az általuk írtakat igazolhatja.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a cikkben közöltek valós állítások, a cikk a ... országgyűlési frakciójának volt vezetőhelyettese ... Facebook-bejegyzésén alapult, aki rálátással rendelkezhetett a párt kifizetéseinek rendszerére. Indítványozták ... tanúkénti meghallgatását. A felperes által bemutatott bankszámla kivonat adatait nem tették vitássá. Arra vonatkozóan nem tudtak tényelőadást tenni, hogy mit takar a cikkben említett „beszámlázás,” a számlázás milyen módon történt, milyen módon valósulhatott meg az, hogy a felperes ... felesége helyett a ...nak számlázott.

Csatolták a cikk alapját képező, ... Facebook oldalán megjelent bejegyzést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül tegye közzé az ...hu portál főoldalán 24 órán keresztül önálló hírként, az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel, valamint a 2018. november 10-én közzétett „Egymillió forintot kap havonta ... -elnök felesége - a ...tól” című cikk címe alatt, annak szövege előtt mindaddig, amíg a cikk a honlapon elérhető, de legalább 30 napig kommentár nélkül az alábbiakat:

„Helyreigazítás:

2018. november 10. napján megjelent »Egymillió forintot kap havonta ... -elnök felesége - a ...tól« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy dr. felperes neve ügyvéd ... felesége helyett számláz a ...nak."

Kötelezte a II. rendű alperest fizessen meg felperes javára 15 nap alatt 60.400 forint perköltséget.

Ismertette Magyarország Alaptörvénye IX. cikk (2) bekezdését, a IX. cikk (6) bekezdését, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (Smtv.) 4. § (1) bekezdését, 10. § és Smtv. 12. § (1) bekezdését.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § és 496. § alapján megállapította, hogy a felperes határidőn belül fordult helyreigazítási kérelemmel az alperesekhez, majd a törvényes határidőben nyújtotta be a keresetet, ezért azt érdemben bírálta el.

A PK 14. számú állásfoglalás értelmében rögzítette, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is

általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását.

A perbeli sajtóközleményt a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása szerint a maga egészében vizsgálta.

Megállapította, hogy a cikk a felperes nevét illetően ugyan elírást tartalmaz, de a felperesi ügyvéd a cikk alapján pontosan beazonosítható.

Az I. rendű alperesnek a cikk sérelmezett közlésére vonatkozóan az érdemi ellenkérelmében annak igazolására, hogy a közlése milyen okból, miért felel meg a valóságnak, a védekezés körében pontos tényelődást kellett volna tennie, meg kellett volna jelölnie a felperes milyen módon számlázott ... felesége helyett a ...nak, figyelemmel arra is, hogy nem vitatta azt, miszerint a felperest illető megbízási díj az ügyvédi iroda bankszámlájára átutalással kerül, és a számláról nem történt sem készpénzkivétel, sem átutalás.

A más helyett számlázás ügyvédi munkatevékenység esetén csak azt jelentheti, hogy a munkát nem a számla kiállítója végzi el, ő csak a számla kiállítója, a más által elvégzett munka tevékenységet számlázza, vagy anélkül egy számlát állít ki, a számla ellenértéke részére megérkezik, majd az ellenértéket más valakinek átutalja, vagy átadja.

Az alperesek nem állították, hogy felperes megbízási szerződése alapján a munkát nem a felperes, hanem helyette ... felesége végezte volna, nem állították, hogy felperes a szerződése alapján neki utalt munkadíjat ... feleségének tovább átutalta, nem állították azt sem, hogy felperes készpénzt adott át ... feleségének.

A felperes eredményesen hivatkozott arra, hogy a Pp. 199. § (2) bekezdés bc), bd), be) pontjai szerint alpereseknek az ellenkérelemben elő kellett volna terjeszteniük a védekezést megalapozó tényeket.

Ennek körében kifejtést kellett volna tenniük, hogy a cikkben közölt felperes által végzett számlázás a valóságban milyen módon történt, és e tényelődás igazolására indítványozhatták volna a tanú meghallgatását. Az alperesek tényelődását a tanú vallomása nem pótolhatja, ezért az alperesek által indítványozott bizonyítást, a tanú meghallgatását mellőzte.

A perköltségről az alperesek pervesztességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt a II. rendű alperes köteles a felperesnek megfizetni. Annak összegét a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és a (6) bekezdés alapján mérsékelve állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján feljegyzett eljárási illeték megfizetésére II. rendű alperest a 30/2017.(XII. 27.) IM rendelet 2. § és 3. § alapján kötelezte.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét elsődlegesen helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását annyiban kérték, hogy a másodfokú bíróság mellőze a helyreigazító közlemény főoldali közzétételére vonatkozó rendelkezést.

Az elsődleges kérelem vonatkozásában a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére, a másodlagos kérelem vonatkozásában a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapították.

Álláspontjuk szerint az általuk indítványozott tanú meghallgatásának mellőzésével az elsőfokú bíróság olyan eljárási hibát vétett, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja. Hivatkozott arra, hogy a csatolt Facebook bejegyzésből megállapíthatóan a sérelmezett közlés a tanú Facebook bejegyzéséből származik. A tanú ebben azt is leírta, hogy ha „esetleg pereskedni akarnak

készséggel állok elébe: eddig is igazoltam minden szavamat és ezután is fogom." Álláspontja szerint ez megfelelő tényállítás arra vonatkozóan, amit bizonyítani kíván. A tanú nyilatkozata pedig a bizonyítás eredményességét is valószínűvé teszi. Önmagában a perben bemutatott számla ezt nem zárja ki ugyanis a felperes rendelkezhet több számlával is. Az is lehetséges, hogy nem havonta, hanem évente egyszer utal ... feleségének.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása körében a helyreigazító közlemény közzétételi módját sérelmezték, mert az sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság által meghatározott közzétételi mód ugyanis ténylegesen kétszeres helyreigazítást jelent, amelyre nem kötelezhető. E körben eseti döntésre is hivatkozott. A felperes nem az alperes főoldalán megjelent közleményt sérelmezte, hanem az arról kattintással elérhető írást.

Kérte, hogy a másodfokú eljárással összefüggésben a csatolt költségjegyzék alapján a bíróság a felperest 14.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezze.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A tanú meghallgatására vonatkozó alperesi indítvány mellőzésével összefüggésben az elsőfokú eljárás során előadott érveit fenntartotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a PK 14. számú állásfoglalásra utalt, miszerint a bizonyítás a sajtószervet terheli abban az esetben is, amennyiben mástól származó információt közöl. Előadta, hogy a ... részére végzett munkája ellenértékét minden esetben a bemutatott bankszámlára teljesítette a megbízó. Készpénzes kifizetés a részére soha sem történt. Az I. rendű alperes ezen túlmenően „beszámlázást” rótt a terhére, ami egyértelműen csak banki tranzakció útján valósulhat meg, melyre semmiféle bizonyíték nem áll rendelkezésre, ilyenre az alperesek sem hivatkoztak. Az évente egyszeri számlázás körében az alperesi találgatást visszautasította és arra hivatkozott, hogy ... a számlázgatást az utóbbi időkre datálta, továbbá megfogalmazása is többszöri alkalomra, rendszeres tevékenységre utalt.

A helyreigazító közlemény közzétételi módja tekintetében elsődlegesen a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontjában fellelhető tilalomra utalt figyelemmel arra, hogy e körben az alperesek az elsőfokú eljárás során érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Ezen túlmenően a sérelmezett írás a címdalról több mint egy napig elérhető volt, ezért indokolt, hogy a helyreigazítás tényéről az olvasók hasonló módon, és időtartamban értesüljenek. Kérelme és a bíróság ítélete sem arra vonatkozik, hogy a helyreigazító közleményt teljes egészében kell az I. rendű alperesnek a címdalra megjelentetnie. A helyreigazítás tényére utaló közlemény közzététele pedig technikai nehézséget sem okozhat. Eseti döntésekre is hivatkozott e körben.

A másodfokú eljárásban 12.500 forint ügyvédi munkadíjra tartott igényt, amelyre vonatkozóan költségjegyzéket csatolt.

A fellebbezés alaptalan.

A Pp. 369. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét vizsgálhatja felül. A Pp. 381. § alapján a másodfokú bíróság olyan lényegi eljárási szabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, amely az ügy érdemére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem célszerű.

A perbeli esetben az alperesek ezen eljárási szabálysértést ... tanúkénti kihallgatására vonatkozó indítványuk mellőzésében jelölték meg. A másodfokú bíróság azonban az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival és a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal értett egyet. A Pp. 495. § (2) bekezdés c) pontja és a 498. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakból ugyanis az következik, hogy

az I. rendű alperesnek a sérelmezett közléssel kapcsolatos bizonyítékokkal már a felperes pert megelőző, a sajtószervezet eljuttatott kérelem elbírálásának időpontjában rendelkeznie kell, ellenkező esetben a kérelemnek helyt kellene adnia. A tárgyalás elhalasztására éppen ezért csak kivételes esetben kerülhet sor a védekezést alátámasztó bizonyíték beszerzése érdekében. A perbeli esetben ... bejegyzésében a felperes által végzett „számlázgatás”-ról tett említést. Ebből az következik, hogy ezen tevékenység alátámasztására okirati bizonyítéknak kell léteznie. Az I. rendű alperes ezért annak csatolásával vagy olyan indítvány megtételével tudja a sérelmezett közlés valóságát bizonyítani, amely ezen okirat beszerzésére irányul, de legalábbis létezését valószínűsíti. Ehhez pedig sürgősségű a tanú meghallgatása, mert az erre vonatkozó információkat az alperes ...tól is meg tudja szerezni. Erre, a kérelemnek a sajtószervezet történő megérkezése és az érdemi tárgyalás megtartása közötti idő elegendő. Amennyiben ez az alperes számára elháríthatatlan akadályba ütközik az lehet indoka a tárgyalás elhalasztásának. Az alperes azonban ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett, így semmivel nem tudta alátámasztani a tárgyalás elhalasztására, a tanú meghallgatására vonatkozó indítványát, ezért ezen bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül mellőzte.

A helyreigazító közlemény közzétételi módja tekintetében sem alapos az alperesek fellebbezése.

A Pp. 7. § 4. pontja alapján az ellenkérelem megváltoztatásának minősül, ha a fél az ellenkérelmével összefüggésben előadott korábbi tényállításához képest eltérő vagy további tényre hivatkozik, jogállításhoz, illetve jogi érveléséhez képest eltérő vagy további anyagi jogi kifogásra, illetve jogi érvelésre hivatkozik, vagy tényállítást, jogállítást, kérelmet részben vagy egészben elismerő, illetve azokat nem vitató nyilatkozatát visszavonja, ideértve azt is, ha a nem vitatottnak, illetve nem ellenzettnek tekintendő tény-, illetve jogállítást vagy kérelmet utóbb vitatja.

A Pp. 373. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során bizonyos kivételektől eltekintve - melyek jelen perben nem álltak fenn - az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet, utólagos bizonyításnak nincs helye. Sajtóperben az ellenkérelem megváltoztatását a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja is kizárja.

Az elsőfokú eljárásban az alperesek a helyreigazításnak a felperes által a keresetlevélben megjelölt módjával összefüggésben védekezést nem terjesztettek elő. A felperes fellebbezési ellenkérelmében határozottan úgy nyilatkozott, hogy igénye a »Helyreigazítás: az „Egymillió forintot kap havonta ...-elnök felesége - a ...tól” című cikkhez» szövegrész elhelyezését kérte, melyről kattintással érhető el az elsőfokú ítélet rendelkező részében található közlemény, az elsőfokú bíróság ítéletében erre kötelezte az I. rendű alperest.

Ebből az következik, hogy bár az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része e körben nem teljesen fedi a felperes igényét, kétszeres helyreigazítási kötelezettséget és végrehajtási problémát sem eredményez.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű alperes megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bírósága 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2019. március 6.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró